

[Inger Stilling Pedersen]

give en forsvarlig rådgivning og hjælp. Pressen har rejst tvivl om, hvorvidt dette er tilfældet, og nævner som årsag overbebyrdede sagsbehandlere.

Socialministeren (Erling Jensen):

I bistandslovens § 28 er det fastsat, at det sociale udvalg kan tilbyde enlige og familier vederlagsfri, løbende vejledning og rådgivning og er forpligtet til ved opsøgende virksomhed at rette et sådant tilbud til enhver, der må antages at trænge hertil.

Denne bestemmelse er uddybet i socialministeriets cirkulære af 9. oktober 1975 om rådgivning og tilsyn efter bistandsloven. I cirkulæret er det bl. a. fastsat, at det sociale udvalg er forpligtet til at tage stilling til, i hvilket omfang der er behov for vejledning og rådgivning i kommunen, og hvorledes vejledningsarbejdet kan gennemføres ud fra en bedømmelse af behovet og de muligheder, der er til stede eller kan tilvejebringes gennem samarbejde med andre myndigheder.

Det er endvidere fremhævet, at det sociale udvalg må drage omsorg for, at tilbud om åben, vederlagsfri vejledning bliver kendt som en hjælpeforanstaltning, der er til rådighed for alle. Der må specielt lægges vægt på, at svage eller truede personer eller familier også reelt får let adgang til vejledning og rådgivning. Specielt vedrørende det opsøgende arbejde er det fremhævet i cirkulæret, at social- og sundhedsforvaltningen må opbygges på en måde, der gør det muligt at lade vejledning og rådgivning indgå som et integreret led i den bistand, der skal ydes, ligesom der må være mulighed for besøg i klientens eget hjem og samarbejde med andre myndigheder og institutioner, der har berøring med personer og familier, der har behov for rådgivning og vejledning.

Ud over hvad der således er fastsat i bistandslovens § 28 og i cirkulæret, finder jeg ikke, der er mulighed for ved lov eller cirkulære yderligere at præcisere, hvad der skal forstås ved forsvarlig og tilstrækkelig rådgivning.

Konkrete klager over dårlig eller utilstrækkelig rådgivning og vejledning vil imidlertid kunne indbringes for socialstyrelsen og for socialministeriet. Jeg skal nok i den forbindelse oplyse, at socialministeriet indtil nu kun har modtaget ganske få klager af denne art.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det lyder jo så smukt og rigtigt og godt, når man læser i bistandsloven om alle de gode hensigter. Men når man ved, hvordan det fungerer i praksis, er det noget ganske, ganske andet. Jeg kan jo ikke vide noget om, hvor mange klager der er kommet ind, men jeg ved efter at have talt med forskellige, der sidder som sagsbehandlere o. lign., at det faktisk er umuligt at overkomme arbejdet. Vi har set, at nogle sager for nylig har været fremme i pressen, og det har da i hvert fald bestyrket den opfattelse, jeg har ved andet kendskab, at der er noget galt.

Spørgsmålet er så bare, hvordan vi får tingene rettet. Jeg vil egentlig godt vide, hvilken uddannelse de sagsbehandlere, man anvender, har, om man sikrer sig, at den er tilstrækkelig. Her tænker jeg ikke bare på, hvor mange år man har læst, men også på, om man har lært noget om at omgås mennesker. Der er ofte givet udtryk for, at folk føler, at de får en nedladende behandling, at man ikke har tid til at rådgive dem, og hvorefter man kan få en eller anden tilfældig løsning, måske nogle penge eller et eller andet. Men meningen med bistandsloven var vel, at man skulle prøve på at hjælpe disse mennesker, altså virkelig rådgive dem, sådan at de kunne få så normal en tilværelse som overhovedet muligt.

En anden ting er, om der er så mange sager og så få sagsbehandlere, at man uvilkårligt må blive stresset. Jo flere jeg taler med, des mere bestyrkes jeg i den opfattelse, at man faktisk ikke rigtig har styr på det. Nogle fortalte mig, at en sag f. eks. kunne gå over flere sagsbehandlere, og hvad det kan betyde for en familie, er jo ikke svært at forstå. Jeg vil godt igen spørge ministeren, om ministeren virkelig finder, at der intet er at gøre, om folketingset ikke har nogen som helst mulighed for at gribe ind her?

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg vil gerne høre ministeren, om man især vil tage problemerne op omkring vejledning til pensionisterne. Der er mange pensionister, der ikke ved, hvilke muligheder de har for at få hjælp over rådighedsbeløbet. I forbindelse med pensionsreformen og boligydelsen har der også været problemer for pensionisterne med at få at vide, hvad de egentlig